

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Partytura współczesna
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • <u>kompozycja i teoria muzyki</u> • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura symfoniczno-operowa</u> (obowiązkowo) • <u>kompozycja</u> (obowiązkowo) • <u>kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów</u> • <u>teoria muzyki</u> (obowiązkowo) • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	• licencjackie • <u>magisterskie</u>
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
prof. dr hab. Małgorzata Walentynowicz	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
Celem przedmiotu jest poszerzenie umiejętności studenta w zakresie czytania i przygotowania partytury muzyki nowej. Przedmiot zakłada przybliżenie studentom problemów współczesnej notacji muzycznej, zmieniającej się w zależności od stylu, kierunku, techniki kompozytorskiej, indywidualnego języka kompozytorskiego oraz uzyskanie umiejętności czytania partytur nowej muzyki.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	
1. umiejętność czytania partytury 2. ogólna orientacja we współczesnej literaturze muzycznej	
ZALECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	
1. Analizy dzieł XX i XXI wieku 2. Style muzyczne 3. Współczesne techniki kompozytorskie	
BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	
1. Kompozytorzy polscy 1918-2000, t. 1: Eseje, t. 2: Biogramy, red. Marek Podhajski, Gdańsk-Warszawa 2005. 2. Schäffer Bogusław, Mały informator muzyki XX wieku, Kraków, 1987. 3. Zieliński Tadeusz Andrzej, Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku, Warszawa 1980.	
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:	
1. Baculewski Krzysztof, Polska twórczość kompozytorska 1945-1984, Kraków 1987. 2. Karkoschka Erhard, Das Schriftbild der Neuen Musik, Celle 1966. 3. Michniewski Wojciech, Próba określenia zasad funkcjonowania zapisu grafiki muzycznej,	

„Res Facta” 1977, nr 8. 4. Schäffer Bogusław, <i>Dźwięki i znaki. Wprowadzenie do kompozycji współczesnej</i>, Warszawa 1969. 5. Schäffer Bogusław, <i>Nowa muzyka. Problemy współczesnej techniki kompozytorskiej</i>, Kraków 1969.
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:
1. student posiada wiedzę z zakresu literatury muzycznej XX i XXI wieku (K_W01) 2. jest świadomy rozwoju i zmian w notacji muzycznej XX i XXI wieku (K_W07) 3. posiada orientację w zakresie współczesnych trendów w kulturze muzycznej (K_W09) 4. posiada podstawową wiedzę o technologiach i technikach multimedialnych stosowanych w muzyce współczesnej (K_W10) 5. wyciąga wnioski dotyczące specyficznych problemów wykonawczych związanych z realizacją utworów współczesnych (K_W14)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
1. posiada umiejętność odczytania zapisu muzyki XX i XXI wieku (K_U05) 2. jest świadomy i przygotowany do właściwego rozwiązywania typowych problemów wykonawczych charakterystycznych dla muzyki współczesnej (K_U09) 3. posiada umiejętności w zakresie interpretacji materiału muzycznego utworów współczesnych (K_U11) 4. posiada umiejętności odczytania zapisu niedookreślonego w aspekcie wykonawczym i improwizacji (K_U16)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
1. student rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy w aspekcie zmian zachodzących we współczesnej twórczości muzycznej (K_K01) 2. posiada umiejętność właściwej organizacji pracy przy prawykonaniach i wykonaniach repertuaru współczesnego (K_K04) 3. posiada umiejętność adaptowania się do nowych zjawisk w pracy zawodowej (K_K05) 4. jest zdolny do efektywnego wykorzystania wyobraźni i twórczej postawy w celu rozwiązywania specyficznych problemów wykonawczych związanych z realizacją utworów współczesnych (K_K06) 5. umie posługiwać się fachową terminologią z zakresu współczesnych technik wykonawczych i kompozytorskich (K_K10)

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	3
wymiar godzin:	15	ilość pkt. ECTS:	2
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	• wykład • <u>ćwiczenia</u> • seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	• E - egzamin • <u>ZO - zaliczenie z oceną</u> • Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
Na podstawie analizy wybranych partytur (od muzyki początku XX wieku po najnowszą) student obserwuje ewolucję notacji muzycznej, poznając różne sposoby graficznego przedstawiania w partyturze poszczególnych parametrów dzieła muzycznego (przebiegu czasowego, rytmiki, wysokości dźwięku, artykulacji, dynamiki etc.). Przegląd partytur przybliży studentowi problemy notacyjne i artystyczne związane z takimi zjawiskami w nowej muzyce, jak: 1. aleatoryzm, sonoryzm, minimalizm, 2. muzyka elektroniczna, live electronics, 3. grafika muzyczna, improwizacja,			

4. teatr instrumentalny, happening, instalacje muz. i in.

Podczas zajęć wykorzystywane są partytury i nagrania utworów najwybitniejszych klasyków muzyki XX wieku oraz wybitnych kompozytorów współczesnych, jak również wybrane pozycje prezentowane na aktualnie realizowanych festiwalach muzyki współczesnej. Efektem przeprowadzonych analiz jest poszerzenie wiedzy studenta z zakresu specyficznych problemów wykonawczych wynikających z procesu komplikacji i przemian zachodzących we współczesnej twórczości kompozytorskiej.

METODY DYDAKTYCZNE:

1. wykłady z zakresu problematyki technik kompozytorskich i wykonawczych w muzyce współczesnej,
2. analizowanie partytur,
3. słuchanie nagrań,
4. oglądanie filmów z koncertów nowej muzyki,
5. referowanie przez studentów własnych spostrzeżeń i doświadczeń z lektury, koncertów, festiwali itp.

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

1. przygotowanie samodzielnej prezentacji partytury współczesnej w formie ustnej (jeden referat w semestrze)
2. przygotowanie na koniec semestru pracy pisemnej na temat wybranej partytury współczesnej
3. odpowiedni stosunek studenta do zajęć obejmujący frekwencję i zaangażowanie na zajęciach

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	4
wymiar godzin:	15	ilość pkt. ECTS:	2
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	• wykład • <u>ćwiczenia</u> • seminarium	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	• E - egzamin • <u>ZO</u> - zaliczenie z oceną • Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
Na podstawie analizy wybranych partytur (od muzyki początku XX wieku po najnowszą) student obserwuje ewolucję notacji muzycznej, poznając różne sposoby graficznego przedstawiania w partyturze poszczególnych parametrów dzieła muzycznego (przebiegu czasowego, rytmiki, wysokości dźwięku, artykulacji, dynamiki etc.). Przegląd partytur przybliża studentowi problemy notacyjne i artystyczne związane z takimi zjawiskami w nowej muzyce, jak: 1. aleatoryzm, sonoryzm, minimalizm, 2. muzyka elektroniczna, live electronics, 3. grafika muzyczna, improwizacja, 4. teatr instrumentalny, happening, instalacje muz. i in. Podczas zajęć wykorzystywane są partytury i nagrania utworów najwybitniejszych klasyków muzyki XX wieku oraz wybitnych kompozytorów współczesnych, jak również wybrane pozycje prezentowane na aktualnie realizowanych festiwalach muzyki współczesnej. Efektem przeprowadzonych analiz jest poszerzenie wiedzy studenta z zakresu specyficznych problemów wykonawczych wynikających z procesu komplikacji i przemian zachodzących we współczesnej twórczości kompozytorskiej.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
1. wykłady z zakresu problematyki technik kompozytorskich i wykonawczych w muzyce współczesnej 2. analizowanie partytur 3. słuchanie nagrań 4. oglądanie filmów z koncertów nowej muzyki 5. referowanie przez studentów własnych spostrzeżeń i doświadczeń z lektury, koncertów, festiwali itp.			

WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:

1. *przygotowanie samodzielnej prezentacji partytury współczesnej w formie ustnej (jeden referat w semestrze)*
2. *przygotowanie na koniec semestru pracy pisemnej na temat wybranej partytury współczesnej*
3. *odpowiedni stosunek studenta do zajęć obejmujący frekwencję i zaangażowanie na zajęciach*